

Є імена величні, ніби світ,
народжені для пошесті і шани,
із відблиском сталевим, не бляшаним:
ім'я — звитяга, ймення — заповіт.

Є імена дрібні, неначе мак,
звичайні, незначні і непомітні,
які володар-час в своїй робітні
у чорнім тілі віддавна трима.

Мільярд імен. А може, й більше їх.
їх більшає щодня і щогодини.
І лиш одне ім'я, ім'я Людина —
одне на білий світ, одне на всіх.

Злились малі й великі імена
в цім імені, немов у морі ріки.
Ніхто у світі не стає великим,
коли його це ймення обмина.

1970

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.